

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาตัวแปรคัดสรร ซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรคัดสรรต่าง ๆ จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ตัวแปรที่สนใจศึกษามา 5 ตัวแปรคือ เพศ อายุ การอบรมเลี้ยงดู สายการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 คน และนำข้อมูลที่ได้รวบรวมมาทำการวิเคราะห์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เพศ อายุ การอบรมเลี้ยงดู สายการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับเชาวน์อารมณ์จำแนกตามตัวแปรคัดสรร

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับเชาวน์อารมณ์กับตัวแปรคัดสรรที่ศึกษา

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับเชาวน์อารมณ์กับตัวแปรคัดสรร

เพื่อให้เข้าใจผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Min	แทน	ค่าต่ำสุด
Max	แทน	ค่าสูงสุด
t-ratio	แทน	อัตราส่วนใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปร
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
F	แทน	ค่าสถิติ F

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียนจำนวน 720 คน จาก 9 โรงเรียน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งสิ้น 630 ชุด และในจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมีแบบสอบถามที่ตอบคำถามสมบูรณ์จำนวน 600 ชุด เมื่อรวบรวมผลของแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยสามารถนำเสนอข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1.1 เพศ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	212	35.33
2. หญิง	388	64.67
รวม	600	100.00

จากการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 9 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และได้กลุ่มตัวอย่างแบ่งตามเพศ เป็นนักเรียนหญิงประมาณ 2 ใน 3 คิดเป็นร้อยละ 64.67 และมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 35.33 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 6

1.2 อายุ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี	172	28.67
2. 16 ถึง 17 ปี	392	65.33
3. ตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป	36	6.00
รวม	600	100.00

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มตามช่วงอายุ จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่านักเรียนเกือบทั้งหมดอายุต่ำกว่า 18 ปี หรือตัวอย่างส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 65 มีอายุระหว่าง 16 ถึง 17 ปี

1.3 การอบรมเลี้ยงดู

ตารางที่ 8 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทการอบรมเลี้ยงดู

ประเภทการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
1. แบบประชาธิปไตย	372	62.00
2. แบบให้ความคุ้มครอง	111	18.50
3. แบบทอดทิ้ง	66	11.00
4. แบบผสมระหว่างประชาธิปไตยและให้ความคุ้มครอง	42	7.00
5. แบบผสมผสานทั้ง 3 แบบ	9	1.50
รวม	600	100.00

จากตารางที่ 8 การอบรมเลี้ยงดูเป็นตัวแปรสำคัญที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูเป็น 5 กลุ่ม คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครอง แบบทอดทิ้ง แบบผสมระหว่างประชาธิปไตยและแบบให้ความคุ้มครอง นอกจากนี้ยังมีการอบรมเลี้ยงดูแบบผสมผสานทั้ง 3 แบบ และจากการตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยสูงสุดถึงร้อยละ 62 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ มีเล็กน้อยอยู่ระหว่างร้อยละ 2 ถึง 19

หมายเหตุ เนื่องจากนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบผสมผสานทั้ง 3 แบบ มีจำนวนเพียงแค่ 9 คนซึ่งนับเป็นจำนวนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงไม่นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติอื่น ๆ ต่อไป

1.4 สายการเรียน

ตารางที่ 9 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสายการเรียน

สายการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. วิทยาศาสตร์	176	29.34
2. ศิลป์-ภาษา	212	35.33
3. อื่น ๆ	212	35.33
รวม	600	100.00

จากตารางที่ 9 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก 9 โรงเรียน โดยสามารถแบ่งกลุ่มนักเรียนที่ได้มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ออกตามสายการเรียนของนักเรียนในแต่ละสายการเรียนได้จำนวนใกล้เคียงกัน

1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 10 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	73	12.16
2. 2.01 – 3.00	365	60.84
3. สูงกว่า 3.01	162	27.00
รวม	600	100.00

จากตารางที่ 10 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้แบ่งจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างออกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 3 กลุ่ม โดยการเก็บข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลแบบสุ่ม จึงได้จำนวนนักเรียนแยกตามกลุ่มของระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังในตารางที่ 10

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของระดับเขาวนอารมณ์จำแนกตามตัวแปรคัดสรรแต่ละตัว

ตารางที่ 11 แสดงค่ามัธยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับเขาวนอารมณ์

ตัวแปร	n	$\bar{X}$	S.D.
1. เพศ			
1) ชาย	212	227.269	24.297
2) หญิง	388	224.345	16.285
2. อายุ			
1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี	172	226.994	20.136
2) 6 ปี – 17 ปี	392	224.571	18.379
3) ตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป	36	226.444	27.370
3. การอบรมเลี้ยงดู			
1) แบบประชาธิปไตย	372	225.682	16.866
2) แบบให้ความคุ้มครอง	111	227.973	21.166
3) แบบทอดทิ้ง	66	212.969	22.238
4) แบบผสมระหว่างประชาธิปไตย และให้ความคุ้มครอง	42	231.785	18.362
4. สายการเรียน			
1) สายวิทยาศาสตร์	176	220.125	18.669
2) สายศิลป์-ภาษา	212	229.481	20.424
3) สายอื่น ๆ	212	225.636	18.333
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	73	223.753	24.379
2) ระหว่าง 2.01 – 3.00	365	226.332	19.655
3) สูงกว่า 3.01	162	223.963	16.552

จากตารางที่ 11 แสดงถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนจำแนกตาม เพศ อายุ การอบรมเลี้ยงดู สายการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ จำแนกตามสายการเรียน พบว่านักเรียนที่เรียนสายศิลป์ภาษามีค่าเฉลี่ยของเชาวน์อารมณ์สูงสุด คือ 229.481 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 20.424) รองลงมาได้แก่นักเรียนที่เรียนสายการเรียนอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 225.636 (S.D. = 18.333) และนักเรียนที่เรียนสายวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ต่ำที่สุด คือ 220.125 (S.D. = 18.669)

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์จำแนกตามเพศพบว่า เพศชายมีค่าเฉลี่ยของเชาวน์อารมณ์สูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยของเชาวน์อารมณ์เท่ากับ 227.269 (S.D. = 24.297) และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของเชาวน์อารมณ์เท่ากับ 224.345 (S.D. = 16.285)

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์จำแนกตามอายุ พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปีมีค่าเฉลี่ยของเชาวน์อารมณ์สูงสุดคือ 226.994 (S.D. = 20.136) รองลงมาได้แก่นักเรียนที่มีอายุ ตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์เท่ากับ 226.444 (S.D. = 27.370) และกลุ่มนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 16 ถึง 17 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ต่ำที่สุด คือ 224.571 (S.D. = 18.379)

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่านักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01 ถึง 3.00 มีค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์สูงสุดคือ เท่ากับ 226.332 (S.D. = 19.655) และรองลงมาได้แก่กลุ่มของนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วงมากกว่า 3.01 มีคะแนนเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์เท่ากับ 223.963 (S.D. = 16.552) และนักเรียนที่มีค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ต่ำที่สุดได้แก่นักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์เท่ากับ 223.753 (S.D. = 24.379)

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบผสมผสานระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบให้ความคุ้มครอง มีค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์สูงสุดเท่ากับ 231.785 (S.D. = 18.362) รองลงมาได้แก่การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง มีค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์เท่ากับ 227.937 (S.D. = 21.166) และกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง จะมีค่าเฉลี่ยระดับเชาวน์อารมณ์ต่ำที่สุดเท่ากับ 212.969 (S.D. = 22.238)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับเขavnอารมณ์กับตัวแปรคัศสรที่ศึกษา

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับเขavnอารมณ์ระหว่างสายการเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (B)	8439.911	2	4219.955	11.455*
ภายในกลุ่ม (W)	219933.208	597	368.397	
รวม (T)	228373.118	599		

หมายเหตุ * $P < 0.01$

ผลการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนระดับเขavnอารมณ์ระหว่างสายการเรียน พบว่ามีค่าสถิติ $F = 11.455$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับเขavnอารมณ์มีความแตกต่างกัน ระหว่างสายการเรียน ซึ่งแสดงในตารางที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe พบว่าค่าเฉลี่ยของระดับเขavnอารมณ์มีความแตกต่างกัน 2 คู่ คือ ระหว่างแผนวิทยาศาสตร์ กับแผนศิลป์ภาษา และแผนวิทยาศาสตร์กับแผนอื่น ๆ โดยสายศิลป์ภาษาและสายอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าวิทยาศาสตร์

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระดับเขavnอารมณ์กับสายการเรียน

สายการเรียน	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย		
		วิทย์	ศิลป์	อื่น ๆ
สายวิทยาศาสตร์	220.1250			
สายศิลป์ภาษา	229.4811	9.3561*		
สายอื่น ๆ	225.6368	5.5118*		

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบระดับเขavnอารมณ์ระหว่างเพศ

เพศ	ค่าเฉลี่ย	df	t	P
ชาย	227.2689	316.886	1.570	0.117
หญิง	224.3459			

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยใช้การวิเคราะห์ t-test พบว่าค่า $t = 1.57$ และ $df = 316.886$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าเพศชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ไม่ต่างกัน

ตารางที่ 15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ระหว่างอายุ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (B)	745.235	2	372.618	0.977
ภายในกลุ่ม (W)	227627.883	597	381.286	
รวม (T)	228373.118	599		

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ระหว่างอายุ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่ามีค่าสถิติ $F = 0.977$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ไม่แตกต่างกันตามอายุ

ตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (B)	848.891	2	424.446	1.114
ภายในกลุ่ม (W)	227524.227	597	381.113	
รวม (T)	228373.118	599		

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่ามีค่าสถิติ $F = 1.114$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ไม่แตกต่างกันในระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับเขavnอารมณ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (B)	15121.730	4	3780.432	10.548 **
ภายในกลุ่ม (W)	213251.389	594	358.406	
รวม (T)	228373.118	599		

หมายเหตุ ** $P < 0.01$

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับเขavnอารมณ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูพบว่ามีค่าสถิติ $F = 10.548$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับเขavnอารมณ์มีความแตกต่างกันระหว่างประเภทของการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งแสดงในตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe พบว่าค่าเฉลี่ยของระดับเขavnอารมณ์มีความแตกต่างกัน 4 คู่ คือ ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งกับแบบประชาธิปไตย , การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งกับแบบให้ความคุ้มครองแบบผสมระหว่างประชาธิปไตยกับแบบให้ความคุ้มครองและแบบทอดทิ้ง, กับการอบรมเลี้ยงดูแบบผสมทั้ง 3 แบบ ดังแสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระดับเขavnอารมณ์กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย			
		ประชาธิปไตย	คุ้มครอง	แบบทอดทิ้ง	ผสม 2 แบบ
ประชาธิปไตย	225.6828				
คุ้มครอง	227.9730				
แบบทอดทิ้ง	212.9697	-12.7131 *	-15.0033 *		
ผสม 2 แบบ	231.7857				-18.8160 *

หมายเหตุ * แสดงถึงกลุ่มของการอบรมเลี้ยงดูที่มีความแตกต่างกัน

การอบรมเลี้ยงดูแบบผสม 2 แบบ หมายถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบผสมผสานระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับเขาวนอารมณ์กับตัวแปรคัดสรร

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเขาวนอารมณ์กับตัวแปรคัดสรร เป็นการวิเคราะห์ความสามารถของตัวแปรคัดสรรในการทำนายระดับเขาวนอารมณ์ โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression) เมื่อใช้ตัวแปรเขาวนอารมณ์เป็นตัวแปรตามและตัวแปรคัดสรรเป็นตัวแปรอิสระ

ตัวแปรคัดสรรประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 8 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GRADE) ตัวแปรอายุ (AGE) ตัวแปรคัมมีเพศชาย (MALE) ตัวแปรคัมมีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (DEMO) ตัวแปรคัมมีการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป (PROTECT2) ตัวแปรคัมมีการอบรมเลี้ยงดูแบบผสม 2 วิธี (DEPRO) ตัวแปรคัมมีสายวิทยาศาสตร์ (SCI) และตัวแปรคัมมีสายศิลป์ภาษา (LANGQ) ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ แสดงดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างเขาวนอารมณ์กับตัวแปรคัดสรร

ตัวแปร	B	Std.Error	Beta	t
ค่าคงที่ (Intercept)	235.682	15.041		15.669**
MALE	4.086	1.747	0.102	2.338*
DEMO	10.122	2.428	0.257	4.169**
PROTECT2	10.783	2.839	0.219	3.798**
DEPRO	11.722	3.747	0.157	3.128**
SCI	-4.540	2.046	-0.108	-2.220*
LANGQ	5.020	2.031	0.126	2.472*
GRADE	0.422	1.559	0.012	0.271
AGE	-1.391	0.887	-0.067	-1.568

หมายเหตุ $R^2 = 0.083$, *($p < 0.05$), **($p < 0.01$)

จากตารางที่ 19 พบว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของเขาวนอารมณ์ได้ร้อยละ 8.3 โดยตัวแปรที่สามารถทำนายเขาวนอารมณ์ได้มี 7 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรคัมมี

เพศชาย(MALE) ตัวแปรคัมมีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (DEMO) ตัวแปรคัมมีการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป(PROTECT2) ตัวแปรคัมมีการอบรมเลี้ยงดูแบบผสม 2 วิธี (DEPRO) ตัวแปรคัมมีสายวิทยาศาสตร์ (SCI) และตัวแปรคัมมีสายศิลป์ภาษา (LANGQ)

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อระดับเขาวน้อารมณ์มีรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรคัมมีเพศชายสามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเขาวน้อารมณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 4.086 หมายความว่า นักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยของระดับเขาวน้อารมณ์สูงกว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตัวแปรคัมมีการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ตัวแปรคัมมีการเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง และตัวแปรคัมมีการเลี้ยงดูแบบผสม 2 วิธี ระหว่างแบบประชาธิปไตยและแบบให้ความคุ้มครองสามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเขาวน้อารมณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 10.122, 10.783 และ 11.722 ตามลำดับ หมายความว่านักเรียนที่ได้รับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครอง และแบบผสม 2 วิธีระหว่างแบบประชาธิปไตยและแบบให้ความคุ้มครอง มีค่าเฉลี่ยของระดับเขาวน้อารมณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีค่าเฉลี่ยของระดับเขาวน้อารมณ์ต่ำที่สุด

ตัวแปรคัมมีสายการเรียนวิทยาศาสตร์ และตัวแปรคัมมีสายการเรียนศิลป์-ภาษา สามารถทำนายความแปรปรวนของตัวแปรเขาวน้อารมณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -4.540 และ 5.020 หมายความว่านักเรียนสายการเรียนวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของระดับเขาวน้อารมณ์ต่ำกว่านักเรียนจากสายการเรียนอื่นๆ แต่นักเรียนสายการเรียนศิลป์-ภาษามีค่าเฉลี่ยของระดับเขาวน้อารมณ์สูงกว่านักเรียนจากสายการเรียนอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการวิเคราะห์นี้ชี้ว่านักเรียนที่เรียนสายการเรียนศิลป์-ภาษามีค่าเฉลี่ยของระดับเขาวน้อารมณ์สูงที่สุด

จากผลการวิเคราะห์ที่กล่าวมา สามารถนำมาเขียนเป็นสมการทำนายในรูปของคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{EQ} = 0.102MALE + 0.257DEMO + 0.219PROTECT2 + 0.157DEPRO - 0.108SCI + 0.126LANGQ$$